
Diari Oficial

---

del

Consell General

Núm. 1/2002 - 20 pàgines

Sessió Extraordinària del dia 16 de gener del 2002

El dia 16 de gener del 2002, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Extraordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 3/2002, que és el següent:

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2002, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Olga Forné Angrill
M. I. Sr. Patrick García Ricart
M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
M. I. Sr. Esteve López Montanya

M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Jordi Mas Torres
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, ministre d'Affers Exteriors; Pere Cervós Cardona, ministre d'Educació, Joventut i Esports; Enric Pujal Areny, ministre de Turisme i Cultura; Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, ministra de Finances; Jordi Visent Guitart, ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, ministre d'Ordenament Territorial, i Miquel Àlvarez Marfany, ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Marcel Llovera, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem, doncs, directament al punt únic de l'ordre del dia.

Punt Únic: Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2002, així com del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 25/2001, del 7 de novembre, i l'informe de la Comissió fou publicat en el Butlletí número 2/2002, del 7 de gener. S'hi han presentat vuit reserves d'esmena: una per part del Sr. Jordi Mas Torres, en representació del Grup Parlamentari Demòcrata; i set presentades pel Sr. Josep Dallerès Codina, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Josep Garrallà Rossell nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Finances i pressupost exposa l'informe.

Sr. Garrallà teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 19 de desembre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent per al Projecte de llei de pressupost per a l'exercici del 2002, i com a tal, exposo avui, davant del Consell General l'Informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en mandat de la Junta de Presidents, sota l'encàrrec d'analitzar les disset esmenes a l'articulat que han estat presentades al Projecte de llei, a raó de deu esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i set esmenes presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata, ha examinat en el decurs de la reunió mantinguda el 2 de gener d'enguany, l'informe del ponent del qual se'n desprèn el següent: dos esmenes s'han aprovat per unanimitat, una del Grup Socialdemòcrata i una del Grup Demòcrata; dos altres s'han transaccionat per unanimitat, també, una de cada Grup; i la resta d'esmenes no s'han aprovat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'Informe de la Comissió aprovat per

unanimitat, el text del qual se sotmet, avui, a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, acabada la intervenció del ponent i abans de procedir al debat i, posterior votació de les reserves d'esmena, demanaria als Srs. consellers que han presentat les reserves d'esmena si volen que siguin debatudes per separat o si volen que siguin agrupades?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Agrupades.

El M. I. Sr. Síndic General:

Agrupades?

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

De quina manera, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Per part nostra hi ha dos tipus d'esmena. Unes esmenes que són a l'articulat, i unes altres que són purament de xifres al pressupost.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord, que serien les vostres cinc primeres esmenes que corresponen als números 1, 3, 4, 5, i 7 de l'Informe de la ponència.

Aquestes serien un primer grup, doncs, debatut conjuntament, i el segon grup seria, doncs, les vostres esmenes 6 i 7, que corresponen als números 13 i 14 de l'Informe de la ponència.

És així?

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord.

Vostès, Sr. Mas, doncs, tenen únicament una esmena.

El M. I. Sr. Jordi Mas:

Sí, únicament tenim una esmena, i en tot cas sí que ens interessaria que hi hagués una votació separada. Per tant, llavors seria un tercer grup.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord, doncs, seria l'esmena número 8, que aquesta correspon a la número 16 de l'Informe de la ponència.

Bé, procedirem primer al debat de les cinc primeres esmenes del Grup Socialdemòcrata, presentades pel Sr. Josep Dallerès, i que corresponen, respectivament, tal com ho he dit, als números 1, 3, 4, 5 i 7 de l'Informe de la ponència.

Té la paraula el Sr. Josep Dallerès Codina.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, les esmenes presentades i reservades al Projecte de llei del pressupost per al 2002, pel Grup Socialdemòcrata, són de tres tipus diferents: dues són purament pressupostàries, són les que es debatran posteriorment, fan referència a intencions polítiques i es tradueixen en xifres. En tot cas serà el Sr. Esteve López que les defensarà en nom meu.

Les esmenes als articles 7, 12, i 13 (respectivament les números 4, 5 i 7 de l'Informe de la ponència) són més aviat de control pressupostari. Considerem excessiu els canvis que s'introdueixen als articles 7 i 13 -a l'empara del passatge a l'euro, deu ser- que fan més que doblar les quantitats, i considerant, doncs, com a subministraments menors (article 7) o exceptuats del tràmit de fiscalització prèvia (article 13) les despeses o expedients fins a 6.000 euros (1.000.000 de pessetes en comptes de les 400.000 que considerava el pressupost anterior). Són mesures, creiem, que només poden continuar afavorint la improvisació.

També és d'aquesta mateixa índole l'esmena presentada a l'article 12.

És cert que l'articulat reprèn el redactat de l'any anterior, no és menys cert, també, que considerem excessius els percentatges establerts en l'esmentat article, també va ser dit

fa un any, donant potestat al Govern per a comprometre l'Estat als tres exercicis futurs en 40%, 30% i 25%, respectivament.

Això vol dir que un Govern que arribi de bell nou, pot veure's hipotecat per prop o més, aproximadament, d'un 50% del seu pressupost, si s'optimitzen al màxim tots els seus extrems.

Les darreres esmenes fan referència als articles 3 i 5 de la Llei.

Els extrems que regulen aquests dos articles vénen a modificar la Llei general de les finances públiques. Llei que, recordem-ho, va ser presentada pel Govern Liberal, i va ser aprovada per unanimitat, en aquest Consell, al desembre de 1996.

Any rera any, per via de la llei de pressupostos es pretén anar modificant el contingut d'un text que va ser consensuat en el seu dia. Jo demano, si no hagués estat políticament més honest modificar la Llei general de les finances públiques?

Senyors, com que ens queda clar, després del fulgurant "estudi" fet per la Comissió de Finances, quin serà, un cop més, el cas que faran de les nostres esmenes? Ja no val la pena intentar donar arguments per a convèncer ningú. Els hem donat aquests arguments durant les últimes discussions de pressupost.

Vostès ens estan ensenyant una forma funambulesca de governar, al nostre entendre, sempre al límit de...

Potser és la bona, o potser no.

En tot cas, anuncio, ja, ara i aquí, que serà el darrer any que demanem que es retorni el que preveu la Llei general de les finances públiques, que tots -repeteixo- vam aprovar; acudirem, un cop més, al Tribunal Constitucional, perquè es digui qui, de vostès o de nosaltres, està en la línia que es va voler marcar amb la Carta Magna. Si el redactat que hauran aprovat és donat per bo, sabrem com fer quan ens toqui governar al nostre torn; de no ser així, haurem perdut, tots plegats, vostès Srs. consellers de la majoria, nosaltres els de l'oposició, una ocasió de legislar correctament en el lloc on s'ha de fer aquesta feina, que és en aquesta Cambra, un cop més...

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, abans de passar a la intervenció dels altres grups parlamentaris, el Govern vol intervenir?

Sí, Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La M. I. Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per part nostra és recordar que els pressupostos que es votaran, avui, en aquesta Cambra presenten, creiem, la consolidació d'una política pressupostària i econòmica que ha permès invertir cada vegada més i millor, però sobretot destinar els recursos a la defensa i protecció del medi ambient, a l'educació i a l'avenç social. La Llei de pressupost d'enguany té l'objectiu de donar les eines al govern per gestionar els projectes presentats, i donar-los el major grau d'acompliment possible. I aquesta Llei presenta unes modificacions en relació amb els principis bàsics que es van marcar la Llei general de les finances públiques, però que venim adequant seguint el mateix esperit de transparència per garantir una gestió eficaç i eficient dels recursos, sense minvar el control legítim d'aquesta Cambra.

Ara passaré a defensar... a explicar, almenys, o a donar una explicació per part del Govern, del que pensem de les reserves d'esmena, una per una.

Passaria primer a l'esmena número u de l'Informe, que és l'esmena, també, número u del Grup Socialdemòcrata, de supressió de l'article 3. Aquesta esmena ja sabem que havia estat presentada en aquesta Cambra altres anys, i tornarem a explicar la necessitat d'aquest article i el seu fonament. De fet, la Llei del pressupost pot modificar una Llei del mateix rang, i especialment la Llei general de les finances públiques. Jo diria que no anem pas en contra de la Llei general de les finances públiques, però entenem que les lleis s'han d'anar adaptant a la gestió d'un pressupost, i els articles d'aquesta Llei del pressupost permeten de donar més transparència a l'actuació del Govern sense que es perdi control polític del parlament.

Nosaltres presentem aquesta Llei per trobar un equilibri entre el control necessari en totes les democràcies parlamentàries, i també l'agilitat de gestió que ens demana el ciutadà. I és amb aquest respecte que presentem una Llei del pressupost amb aquests articles.

L'article 3 de la Llei del pressupost estableix, com ja saben, les condicions que regeixen les transferències de crèdit en el marc de la Llei general de les finances públiques, i com dèiem,

aquesta mateixa Llei també fixa la possibilitat de modificar els crèdits pressupostaris mitjançant crèdits extraordinaris, suplementes de crèdits, transferències i ampliacions de crèdit.

Pel que respecta a les transferències de crèdit, que són objecte d'aquest article, cal incidir en el caràcter especialment limitatiu d'aquestes, sobretot per les despeses de capital. I és també amb aquest esperit que la Llei de pressupost limita les transferències de crèdit a despeses d'inversió a l'1% dels crèdits autoritzats per les despeses d'inversió real del pressupost de l'exercici, i que equival a un import de 952.796 euros per tot l'any 2002.

L'experiència dels últims anys, ens demostra que aquesta disposició ha permès de disminuir de forma notòria la reiterada presentació de projectes de llei de suplementes de crèdit presentats, la qual cosa incideix, creiem, de forma positiva en l'eficiència i l'agilitat de la gestió pressupostària del Govern. A títol d'exemple es pot remarcar que dels sis i quatre projectes de llei de suplement de crèdit que vam presentar els anys 1998 i 1999, aquests únicament van ser un per a l'exercici 2000, i 2 per a l'exercici 2002, un d'ells encara està en tràmit parlamentari.

Aquesta disposició, és a dir, l'article 3 del Projecte de llei del pressupost ve motivada per la necessitat de clarificar, de controlar i de donar transparència al destí de la despesa pública, ja que en certes ocasions es comprova una dificultat a l'hora de determinar, en detall, l'assignació dels recursos a projectes d'un mateix programa.

Si passem ara a l'esmena número 3 de l'Informe de la ponència, i que correspon també a la número 2 del Grup Socialdemòcrata de supressió de l'article 5 sobre les reorganitzacions administratives, volem dir que aquest article del Projecte de llei, no és altre que el de permetre, també, una coherència i agilitat en la gestió pressupostària. És en aquest cas que fem servir les reorganitzacions administratives, quan a nivell pressupostari cal canviar algun servei. I sense anar més lluny, això serà el cas del CNIA, que passarà a formar part del Govern ben aviat, amb la Llei de dissolució que es va aprovar en aquesta Cambra. Caldrà, doncs, una reorganització administrativa per adequar les partides a l'estructura pressupostària del Govern, i creiem que això és necessari pel cas que hi hagués

altres tipus de reorganitzacions durant tot l'exercici.

I bé, ja sé que no és el debat, però m'agradaria recordar que ja vam parlar, en el seu moment, de la necessària protecció de les dades. El Sr. Dallerès ens va parlar de la protecció de les dades del CNIA, i tornar a recordar que hi som favorables, i que hi treballarem en aquest sentit.

Si passem ara a les esmenes número 4 i 7 de l'Informe de la ponència, i que corresponen amb la 3 i 5 de les esmenes presentades pel Grup Socialdemòcrata, també hem d'entendre que responen totes dues a una mateixa preocupació, és aquell famós límit dels 6.000 euros. Potser que per donar-hi resposta hem de fer una mica de memòria i pensar amb l'entrada en vigor, molt recent, de la nova llei de contractació pública. Quan es va presentar la nova Llei de contractació pública en aquesta Cambra, la primera preocupació per part de tots els grups que hi eren, era la transparència i l'eficiència, i aquest era l'objectiu quan s'hi van incorporar tots els contractes de subministrament i aquests s'incorporaven amb l'adjudicació per concurs públic. Fins a la data, és a dir fins a la nova Llei de contractació pública, els contractes de subministrament, el seu procediment normal d'adjudicació, era la contractació directa, és a dir la presentació de tres ofertes, i per tant, a partir d'aquí, d'adjudicar-ho. Fins a la nova Llei de contractació pública, el mateix Govern va donar-se com a norma pròpia que a partir d'un milió de pessetes els contractes de subministrament, tot i que la Llei de contractació no ho fixés, s'adjudiquessin per concurs públic i no per contractació directa, i és en la mateixa línia que hem volgut proposar aquest canvi dels subministraments menors, de passar de quatre-centes mil pessetes, que són actualment, a un milió de pessetes per donar, doncs, d'una banda la facilitat de gestió que necessita el Govern quan es tracta d'adjudicar contractes, i d'altra banda, també, la transparència necessària i que, insisteixo, es va donar quan es va aprovar la Llei de contractació pública.

Els contractes de l'import compresos entre els tres mil i els sis mil euros, és a dir de la proposta que ens fa el Grup Socialdemòcrata, i els sis mil euros que nosaltres fem, són 2,2 milions d'euros en total, i això correspon a 1,4% del total del pressupost. I em diran: no és l'import el que hem de tenir en compte aquí, sinó, el procediment, i crec que amb aquest

procediment agilitem la gestió i no perdem control ni transparència, com ja vam demostrar quan es va presentar la Llei de contractació pública.

Si passem a l'esmena número 5 de l'Informe de la ponència, i que és la número 4 de les esmenes del Grup Socialdemòcrata, en aquest cas es proposa de reduir el 10% dels percentatges relatius als contractes plurianuals de subministraments. Aquí ens diuen que potser estem hipotecant el futur d'un futur govern amb quasi la meitat dels contractes, però bé, a nosaltres ens sembla que quan estem parlant d'aquests contractes, parlem bàsicament dels que són subministraments, arrendaments, prestació de serveis, i assistència tècnica. I quan necessitem limitar aquests imports és per una obligació de la mateixa Llei general de les finances públiques. És un percentatge que ha estat utilitzat, i ha estat adequat dels anys 1996 al 2001, que havien estat sempre els mateixos percentatges que s'havien presentat en aquesta Cambra, i pensem que aquests límits han demostrat ser efectius, i permetre una gestió acurada i eficaç, i per tant, no consideràvem oportú modificar-los a la baixa pels problemes que ens podrien suposar després amb contractes de subministraments plurianuals.

Per acabar, m'agradaria insistir que tots aquests articles de la Llei del pressupost no pretenen de cap manera disminuir o suprimir el control legítim que exerceix el Consell General sobre l'execució del pressupost, sinó tot el contrari, perquè el que fan és permetre que hi hagi una correcta imputació de la despesa dins els paràmetres que s'aproven en aquesta mateixa Cambra. Em sembla que l'esforç de transparència i de racionalització dels comptes públics durant els successius mandats lliberals, ha quedat confirmat reiteradament, i especialment amb la presentació de la Proposició de llei del Tribunal de Comptes i del Projecte de llei de contractació pública, el darrer mandat. Per tant, crec que entre tots podem demostrar que treballem pel país amb transparència, però també amb eficiència i eficàcia de gestió, que això també és una cosa que hem de vetllar-hi.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris. Pel Grup Demòcrata té la paraula el Sr. Josep Garrallà. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només nosaltres en el si de la Comissió Legislativa ja vam votar a favor de les esmenes que havien presentat els socialdemòcrates, i aquí mantindrem el nostre vot, i de defensa no n'hem de fer, ja l'han fet suficientment bé els nostres companys.

El M. I. Sr. Síndic General:

A continuació té la paraula el Grup Lliberal. Intervé el Sr. Emili Prats, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Emili Prats:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Lliberal ja va defensar en la darrera sessió del Consell General el seu suport en els pressupostos per a l'exercici 2002 presentats pel Govern, uns pressupostos que considerem ajustats a les necessitats socials i econòmiques del país. Després del treball en Comissió el passat dia 2 de gener, els grups de l'oposició han presentat unes reserves d'esmena dins del funcionament normal i adequat d'aquesta Cambra.

El Grup Parlamentari Lliberal defensa la transparència dels comptes públics i el control polític legítim exercit per aquesta Cambra, però també, i aquesta és la nostra obligació perquè tenim la responsabilitat de governar, una gestió eficient i un bon servei als ciutadans. Creiem, doncs, oportú conservar els articles 3, 5, 7, 12 i 13 de la Llei referents a les reserves d'esmena presentades pel Grup Socialdemòcrata, atès que aquests permeten, dins de la transparència més absoluta, una millor gestió pressupostària, tot i respectant el control parlamentari en l'acció del Govern.

El Grup Parlamentari Lliberal i el Govern, però, no només defensem aquests criteris bàsics de transparència, control parlamentari i eficàcia de gestió, a més, gràcies al suport electoral que ens ha donat l'oportunitat de governar, ho demostrem amb fets. Després de la racionalització i contenció dels comptes públics que hem anat presentant en els darrers governs lliberals, vam presentar en aquesta Cambra com a proposició de llei l'òrgan de control del sector públic que és el Tribunal de Comptes, llei que aquella ocasió vam votar per assentiment de tots els grups d'aquesta Cambra.

I, per tornar estrictament a les esmenes presentades, seguint amb la nostra voluntat d'agilitar la gestió pública en el marc de l'organització institucional, aquests articles del Projecte de llei del pressupost, és a dir, l'article 3, l'article 5, els subministraments menors dels articles 7 i 13, i els subministraments plurianuals de l'article 12, intenten facilitar l'administració de l'Estat que ha de realitzar el Govern, amb criteris d'interès general, d'eficàcia i transparència. Donen més flexibilitat a la gestió pressupostària sense que aquests atenuïn de cap manera el poder de control pressupostari del Consell General i posterior fiscalització per part del Tribunal de Comptes.

Entenem que les esmenes presentades no milloren el control exercit per aquesta Cambra sobre els comptes públics, i alhora tampoc milloren la gestió dels pressupostos de cara al ciutadà i, per tant, això ens porta a rebutjar les esmenes presentades pel Partit Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sr. Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

No contestaré en tot, però sí que hi ha dos o tres comentaris que voldria fer.

Referent a l'esmena número 5, he escoltat el que ha dit la Sra. ministra amb atenció, però en tot cas no m'ha contestat al que jo he dit, i no ho ha descartat. L'esmena número 5, i així ho diem, així ho he dit en el moment de la presentació, deixa clar que un govern nou entrant, únicament amb aquests percentatges queda hipotecat amb el que pot fer. I no m'ha pas dit el contrari. Si sumem a això la votació de plurianuals, queda bastant poc per a fer en un govern nou entrant. Només, si és cert o no.

Constato que no m'ha contestat, i accepto tot el que ha dit, però, en tot cas, això no ho ha contestat.

El tema de la reorganització, i el fet de no haver de presentar les lleis de crèdits al Consell, justament d'això ens queixem. És un dels elements que preveu la Llei general de les finances públiques, és que cada cop que hi hagi

una modificació, aquesta modificació, en tot cas, estigui feta... el Govern la pot fer i, en tot cas, l'ha de portar al Consell perquè el Consell l'avalí. Si no és així, té possibilitat el Govern de mantenir aquesta modificació dins dels seus crèdits. I això tal com ens ha dit la ministra, és el que es treu. És aquesta informació al Consell que en tot cas arribarà al moment que el Govern presentarà les liquidacions. És a dir, al cap de l'any tots sabem que les liquidacions es fan al cap de tres mesos, que arriben al Consell al cap de... encara estem esperant la dels dos últims exercicis, han arribat al Consell, però el Consell no les ha estudiat, estan al Tribunal de Comptes. Dic que al Consell encara no han arribat. El que s'està eliminant és justament aquesta possibilitat que el Consell segueixi dia a dia, aquestes modificacions.

Referent a una part de l'article 3, que és l'1%, en aquesta cas, jo vaig més lluny, l'1% no permet de cap manera fer el seguiment al Consell. I en aquest cas, no és ni un... potser sí que permet al Govern tenir unes liquidacions, però, donaré l'exemple del que va passar l'exercici passat. Si nosaltres no haguéssim demanat via carta al Govern, quines havien sigut les modificacions, no ho haguérem sabut.

Molt bé, se'ns està obligant a treballar d'aquesta manera, quan tenim una Llei que en tot cas obligava el Govern, no obligava els consellers a fer-ho. Res més. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

No?

Per part del Govern?

Sí, Sra. ministra teniu la paraula.

La M. I. Sra. Mireia Mestre:

Gràcies Sr. síndic.

Quant a l'esmena número 5 sobre la possibilitat d'hipotecar un proper govern, bé, em sembla que quan estem parlant d'un 40%, ja li he dit els contractes que teníem, per exemple els d'arrendaments, que són uns contractes importants que té l'Administració. Crec que és important que hi hagi una certa continuïtat en els projectes entre un govern i un altre, encara que entri un nou govern, i com ja sap, tots els contractes, doncs, tenen un termini de rescissió, i que moltes vegades parlem d'un termini mitjà

de tres mesos de rescissió. Per tant, en tot cas, aquesta hipoteca es podria tranquil·lament anar tancant en un termini màxim, em sembla i raonable, de tres mesos. De tota manera, si haguéssim de pensar, cada vegada que fem un pressupost, que no hi ha continuïtat, que això no pot ser el principi d'un Govern el fet que no hi hagi continuïtat en el futur, independentment de la continuïtat política d'un mateix grup, podríem parlar d'una paràlisi. Em sembla que això no seria bo ni per aquesta Cambra ni pel Govern, ni a última instància, pel ciutadà.

Quant al problema de temps d'aprovació de les liquidacions, doncs, bé, el mateix Govern també és el primer que podria dir que passa molt temps abans que hi hagi un informe de tancament dels comptes, perquè és clar, fins que no s'han tancat, doncs, no es poden donar per bons, i ens falta tenir l'aprovació per part del Consell General. Llavors, és veritat que les modificacions de crèdit que es proposen en la Llei de pressupost, doncs, no donen tota la informació que la Llei general de les finances públiques havia previst en un primer moment. Però és que la mateixa Llei general de les finances públiques preveia un cert nombre de transferències de crèdit dins dels mateixos capítols pressupostaris de béns corrents o, fins i tot, d'inversió, per poder donar una certa agilitat. Llavors, quan vam veure en aquella època que ens van presentar uns quants suplementos de crèdit en aquesta Cambra, em sembla que tampoc era la manera més adequada d'anar presentant aquells suplementos de crèdit, i que això també entorpia d'alguna manera el procediment de gestió del Govern, però, també entorpia, de vegades, el funcionament d'aquesta Cambra, i quan es van fer aquestes propostes de modificació va ser en el sentit d'agilitar la gestió del Govern sense -insisteixo- perdre gens el control per part d'aquesta Cambra, perquè els comptes arriben, i el Govern informa posteriorment.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. cap de Govern vol completar la contesta de la Sra. ministra?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo només voldria afegir al suggeriment que ha fet el Sr. Dallerès, o a la crítica que ha fet, legítima, sobre la qüestió de l'1%, que estic disposat amb el Grup Parlamentari Lliberal, i amb el Govern, i amb vostès d'estudiar el mecanisme que convingui, i que sembli més oportú, perquè cada vegada que es facin inversions utilitzant aquest 1% cada trimestre, o cada vegada que a vostès els sembli, puguem donar coneixement al Consell General sense que ho hagi de demanar a vostès. Jo estic perfectament d'acord en què ens correspon més a nosaltres explicar per què fem servir aquest 1%, i estic segur que trobarem una fórmula que vagi bé a tothom, per tal que puguin estar puntualment informats del perquè. I li asseguro... a veure en el futur potser dirà que algú altre haurà de gestionar aquest 1%... dubtaria que s'eliminés de la Llei -jo no ho recomanaria pas-, i no perquè hi hagi imprevisió, perquè es tracta de quantitats realment, globalment no gaire importants, però que sí que permeten evitar el que ens ha passat -i vostè n'és testimoni- en alguns consells generals d'altres legislatures, aquí, una feina parlamentària molt dominada per discussions sobre lleis puntuals de coses petites, quantitativament petites, però que podien ser importants de ser fetes. Per tant... en fi, molt fàcilment trobarem una manera i, en tot cas, el que sí que pot fer el Govern de seguida, és donar informació de seguida que es produeixi una despesa contractada amb aquests paràmetres.

Res més, Sr. síndic. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, alguna altra intervenció?

Sr. Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Celebro, Sr. cap de Govern, que al límit vingui una mica a la meva... i que potser hagués estat millor preveure la modificació de la Llei de les finances públiques amb aquests extrems, i evitar, justament, aquestes filigranes. En tot cas, s'hagués pogut discutir bastant més, i em sembla que es va fer prova... El representant lliberal ha parlat del Tribunal de Comptes... miri! vostè no hi era a la comissió, i jo sí que hi era... El Tribunal de Comptes, l'oposició va presentar pràcticament una esmena a cada

article, i a alguns articles més, i això no va paralitzar la comissió, ni va prohibir... o paralitzar aquesta Cambra per adoptar una llei amb l'acord de tothom. És a dir, va ser una Llei que es va consensuar al si de la Comissió, tots hi vam participar -si bé és cert que va sortir del Grup Lliberal- però, hi vam participar tots, i ens la vam fer nostra tots, com havia passat amb la Llei de les finances públiques. Exactament de la mateixa manera, és una Llei que va arribar des del Govern, que es va discutir, que es va treballar dins de la Comissió de Finances, i que va sortir consensuada. Em sembla que fóra bo que amb lleis d'aquest tipus es treballés d'aquesta manera, i no anar cap a discussions. Jo estic disposat, a dins d'una discussió en comissió, a la modificació d'una llei, d'una llei que no es tramita amb un tràmit especial com és la Llei del pressupost, a trobar fórmules. Però la Sra. ministra, mateixa, ho ha dit que, efectivament, amb l'aplicació de l'article tal com diu la Llei del pressupost no es dona al Consell tota la informació que requereix la Llei de finances públiques... d'això ens queixem... de res més.

És únicament aquest punt.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, procedirem a la votació de les esmenes que s'han reservat.

Sr. Dallerès, procedirem a la votació de les esmenes de forma agrupada?

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

De forma agrupada.

El M. I. Sr. Síndic General:

Agrupada?

Si no hi ha cap objecció, doncs, procedirem de tal manera, doncs, votant sí és sí a les esmenes, i no és no a les esmenes i, doncs, aprovació dels articles 3, 5, 7, 12 i 13, tal com han sortit de la Comissió.

Sr. secretari general si us plau.

El secretari general:

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró : No

M. I. Sra. Olga Forné Angrill : Sí
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Cándid Naudi Mora : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Marcel Llovera :

Vots positius: 12; vots negatius: 17.

El M. I. Sr. Síndic General:

Suposo que són: vots sí: 11 i vots no: 17... És això, no?

El M. I. Sr. Marcel Llovera :

Sí.

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt bé, moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queden desestimades les esmenes; es mantenen i s'aproven, per tant, els articles tal com han sortit de la comissió.

Passem al debat i votació de les reserves d'esmena 6 i 7 presentades pel Sr. Josep Dallerès Codina del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que corresponen respectivament a les esmenes 13 i 14 de l'informe de la ponència.

Per exposar les esmenes té la paraula el Sr. Esteve López.

El M. I. Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Les dues esmenes reservades a què em referiré tot seguit fan referència al tema de destinar un 0,7% del pressupost a l'ajuda internacional.

Permetin-me que comenci la meua intervenció citant una de les propostes contingudes en el programa electoral del Partit Socialdemòcrata de les darreres eleccions generals: "La solidaritat no ha de ser únicament interna sinó també externa. Tenim la sort de ser un país ric amb una elevada renda per càpita. Volem ajudar els més desafavorits i per això ens comprometem, seguint els criteris de l'ONU, a destinar el 0,7% del pressupost nacional a l'ajuda internacional i a tenir en compte el treball de les ONG's d'Andorra a l'hora de la seva efectiva canalització." -fi de citació.

Per això, quan el Sr. cap de Govern, ara fa uns mesos, amb motiu de la visita a Andorra del Sr. Stephen Woodhouse, director regional de l'UNICEF a Europa, va anunciar amb gran solemnitat que el Govern tenia la voluntat de destinar un 0,7% del pressupost a l'ajuda internacional, i va explicar que la millor manera de gestionar les aportacions a l'exterior és mitjançant les organitzacions no governamentals que presten directament l'ajuda als llocs que ho necessiten, el primer secretari del partit, el company Jaume Bartumeu, no va dubtar en manifestar l'alegria de tot el Partit Socialdemòcrata, i felicitar públicament el Govern per la iniciativa.

Dèiem, llavors, Sr. cap de Govern, i repetim ara, que al Partit Socialdemòcrata no ens importa en absolut que la majoria lliberal manlevi les nostres propostes electorals.

Dèiem llavors que el Partit Socialdemòcrata, però, tenia dubtes sobre com i quan el Govern lliberal aplicaria la mesura anunciada. Ara, vist

el Projecte de llei de pressupost, ja no tenim dubtes. Ara tenim la certesa que pel Govern, un cop més, aquesta proposta de caire social no passa de ser una declaració de bones intencions, una declaració feta "de cara a la galeria" que serveix únicament per intentar fer creure a persones de bona fe que els lliberals també tenen un mínim de sensibilitat social.

Perquè la veritat és que, malgrat les solemnes declaracions del cap de Govern, el Projecte de llei de pressupost per a l'exercici 2002 continua destinant una quantitat ridícula i totalment insuficient a l'ajuda internacional.

Efectivament, el subconcepte pressupostari 49270 "Cooperació per al desenvolupament i altres" està dotat amb 701.080 euros, dels quals, un cop descomptades les quantitats no destinades a ajuda internacional, resten un total de 655.013 euros distribuïts en dos projectes: el projecte "Treball amb les ONG" del Departament de Benestar, dotat amb 228.384 euros; i el projecte "Política de drets humans i cooperació", del Departament d'Afers Exteriors, dotat amb 426.718 euros.

Aquesta quantitat representa un 0,25% del pressupost de despeses de l'any 2002, quantitat molt llunyana del 0,7%, que defensem els socialdemòcrates en el nostre programa electoral, i que defensa el Sr. cap de Govern en les seves declaracions als mitjans de comunicació.

Per aquest motiu el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va decidir en el seu moment esmenar el Projecte de llei de pressupost, amb la finalitat d'incrementar en 1.125.000 euros les dues partides pressupostàries esmentades destinades a ajuda internacional i fer, d'aquesta manera, que la quantitat total assignada representés el 0,7% del pressupost de despeses de l'Administració general.

Els socialdemòcrates volem destinar el 0,7% del pressupost a l'ajuda als països més pobres, els quals, utilitzant un eufemisme, es coneixen amb la denominació de "països menys desenvolupats". I ho volem ja, ho volem ara sense haver d'esperar més.

Tot i que, ben segur, tots vostès coneixen la gravetat del problema, permetin-me que els recordi algunes dades que palesen el seu veritable abast i dramatisme.

Actualment integren el grup dels països menys desenvolupats un total de 49 països. La renda per càpita és, en aquests països, de 235 dòlars, mentre que la renda per càpita en els països

desenvolupats és de més de 24.000. L'esperança de vida no arriba als 50 anys, mentre que en els països desenvolupats supera els 78. Als països menys desenvolupats un 50% de la població és analfabeta, i un 53% de la població no disposa d'aigua potable. Únicament un de cada quatre naixements és assistit per personal sanitari, i un de cada deu nens mor abans d'arribar a un any. Gairebé un 50% dels nens menors de cinc anys pateix desnutrició o malformacions.

I el que és més greu: en els darrers 30 anys, des de l'any 1971, quan l'ONU va començar a utilitzar la categoria de "països menys desenvolupats", fins ara, malgrat la globalització de l'economia i l'enorme creixement econòmic que han experimentat els països desenvolupats, el nombre de països menys desenvolupats gairebé s'ha doblat i ha passat de 25 a 49. Simultàniament l'ajuda internacional cap a aquests països durant els deu darrers anys ha disminuït de forma notòria.

Andorra és, sens dubte, un país solidari. Les nostres ONG's han treballat molt i continuen treballant en projectes solidaris d'ajuda internacional. Avui mateix la premsa es feia ressò de l'inici d'una campanya nacional, promoguda per la Plataforma d'ONG's, per recaptar diners amb la finalitat de destinar-los al finançament de diferents projectes com la construcció d'una llar d'infants a Ruanda, a càrrec de Mans Unides; a l'apadrinament escolar a Filipines, a càrrec d'Infants del Món; al programa de prevenció de la SIDA i altres malalties a Djibouti, a càrrec d'UNICEF; a la construcció d'una escola al poble d'Esmeraldas a l'Equador, a càrrec de la Creu Roja; i a altres diversos projectes a l'Àfrica i Sudamèrica, a càrrec d'Intermón-Oxfam i Càritas.

Podríem continuar una bona estona desgranant dades estadístiques sobre la misèria, la fam i el subdesenvolupament al món, i les necessitats creixents de les organitzacions no governamentals per finançar els seus projectes. Tanmateix, ben segur que no calen tantes dades per justificar els motius de solidaritat i de justícia social, i els motius de coherència política que ens van portar, en el seu moment, a presentar i reservar les dues esmenes al Projecte de llei de pressupost que estem debatent, ni per justificar els motius pels quals, ara, demanem el vot favorable de tota la Cambra a les mateixes.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris el Govern vol intervenir? Sí?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo, naturalment, comparteixo el balanç que ha fet el Sr. Esteve López. Naturalment, són fets objectius, i s'hi podria afegir, com ell ha dit, moltes més coses sobre la misèria en el món, però jo mantinc i segueixo mantenint que el nostre Govern i el Govern lliberal hem fet una societat més solidària, l'hem defensat, hem intentat i seguim intentant fent-ho, i avançar en aquest sentit, i els projectes de pressupost que hem anat presentant ho demostren, perquè les dades s'han de... és clar, jo també seria partidari, potser de dir, de cop intentem fer un increment tant gran com vostès demanen, però això amb un pressupost d'un any val més fer-ho tal com jo vaig dir que creia que s'hauria de fer. I, per això defenso, jo, el rebuig de la seva esmena, malgrat compartir alguns dels objectius que la motiven. Jo ho dic perquè quan vaig parlar del 0,7% del pressupost que vostè sap que no és la recomanació única de les Nacions Unides i de tothom, sinó que es recomana que el 0,7% del producte interior brut dels estats vagi en ajuda, però pensem -jo penso- que el 0,7% del pressupost del Govern -és a dir de l'Estat- ja és una quantitat força important, perquè deu ser una cinquena part del producte interior brut del país, i si a això hi afegim el que podrien fer els comuns o el que fan, sense cap dubte, les ONG's a través de la captació privada i del que reben de les ajudes públiques, i el que fan tota mena d'altres entitats i organismes del país, s'hi podrà arribar. Però, es tracta d'arribar-hi d'una manera progressiva, gradual, de manera que puguem fer-ho i, sobretot, que es pugui fer allò que nosaltres pensem que és fonamental.

Constatar tota la misèria és un fet, però vostès saben tant com jo que una part de les ajudes que s'han fet de la manera tradicional de dir: "enviem diners i d'alguna manera tranquil·litzem-nos la consciència", durant molts anys han donat lloc a desastres... més que solucions. I, això, ho saben molt més bé les ONG's que nosaltres mateixos, que els que estem aquí. I, per tant, el que s'ha de fer des del Govern i des de qualsevol estat que vulgui ajudar, és no solament donar diners i

participar-hi, sinó fer que es coordinin les actuacions de les administracions i entitats cíviques per evitar duplicitat de recursos, fomentar la participació de la ciutadania -i això ja es fa i, Andorra és un país realment solidari-, i aconseguir una visió molt més humana de la intervenció social, però, que sigui molt més profitosa. I també, naturalment, fer un seguiment d'aquestes ajudes, perquè no resultin malbaratades com ha passat lamentablement en molts llocs on van a parar a països en els quals la democràcia, lamentablement, és absent del tot i, per tant, el control públic del que rep també és absent.

I, en això, nosaltres hi hem pensat, i estem tots d'acord en això, en aquesta Cambra -estic segur-, que la millor forma de fer-ho és ajudant a les ONG's, que són les que poden fer-ho, i les que estan més bé en cada un dels llocs, perquè hi ha grans diferències, i perquè són elles les que poden donar la millor informació sobre el resultat de les ajudes que reben.

I, potser val la pena que parlem de xifres, com he dit abans, a veure... per arribar al 0,7%, que és el que vostès proposen en un any, nosaltres hem de partir d'on partim. L'any 1994 nosaltres vam tenir un pressupost a gestionar que era el total que es dedicava als mateixos conceptes dels que ara estem parlant, i eren 24 milions de pessetes. El 1996 va ser, ja, de... bé, va continuar en 25... era el 0,36% del pressupost; al 1997 va ser el 0,44: 28 milions; al 1998 36 milions, el 0,37%, i ha anat pujant fins ara amb un pressupost total d'ajudes al Consell d'Europa, a l'ONU, i als països amb desenvolupament, i a les entitats cíviques fins als 134 milions que estem dient ara. I, això fa que ara estem... no hem seguit -i això ho reconec- no hem seguit el creixement del mateix pressupost, és veritat. Però vam partir d'unes xifres realment molt baixes, i tampoc és un misteri, vam partir d'unes xifres realment molt baixes, perquè les ajudes a les Nacions Unides i al Consell d'Europa no havien començat, lògicament, perquè no érem encara membres del Consell d'Europa fins al 1994; però, quan ho vam ser, s'ha de dir, que les ajudes al Consell d'Europa i sobretot a les Nacions Unides són voluntàries, no són una tarifa. I avui a Andorra -i això no ho dic jo, ho va dir el Sr. Woodhouse, director de l'UNICEF a Europa quan va estar aquí, quan em vaig adreçar a ell en el sentit que vostè ha dit abans, a l'agost del 2001, va dir que Andorra és el país d'entre un total de 37 que fan

donacions, que més diners aporta per càpita a l'UNICEF, i segur que si és a l'UNICEF, és a moltes altres entitats, a més a més de l'UNICEF; i va dir, ell, que el món estava ple de reconeixement, d'admiració per la feina feta durant els darrers vint anys per Andorra... per la societat andorrana, naturalment, per tot el país.

Em sembla que no es tracta que ningú posi medalles, és el país que és així, però, jo, també, penso que pot ser-ho més, perquè tenim la sort enorme de viure en un entorn geogràficament i geopolíticament el millor del món, segurament, en tots els aspectes i, per tant, tenim una responsabilitat més gran que ningú d'intentar ajudar. I això és el que hauríem de mirar de seguir el model, no pas el d'altres països europeus i de l'àmbit occidental que podrien ajudar molt més i que estan en quantitats realment ridícules -penso amb els Estats Units- els Estats Units em sembla que estan al 0,1% dels seus pressupostos i, en canvi, Dinamarca, Noruega, etc. estan més enllà del 0,7%, estan fins a l'1% del producte interior brut. Vol dir que tot el país és molt més solidari, i els governs representen molt bé el que és el país.

Això, tots plegats tinc la impressió que d'alguna manera hem de fer una mica -si volem- de pedagogia social. La responsabilitat nostra, és a dir, la gent ha de sortir del seu natural egocentrisme i dir: "a veure, pensem en els altres perquè tenim l'obligació de pensar-hi", i el qui té més responsabilitat és el Govern, sense dubte, i també el Parlament.

Per tant, el nostre plantejament és arribar a aquest 0,7% del pressupost en aquesta legislatura -ja ho hem dit d'altres vegades. Si poguéssim arribar-hi abans, també ho celebraria, i en el pròxim pressupost ja l'esforç serà més important que el que hem fet aquest any.

Però, li asseguro que també és molt important per la racionalització de la despesa que es faci en aquests aspectes. I en això tots hi estarem d'acord que val la pena fer-ho perquè diners mal esmerçats en alguna cosa són negatius perquè són contraproductius en alguns casos. Però, això cada vegada es fa millor, això s'ha de reconèixer que les ONG's han estat fonamentals per fer-ho, cada vegada, d'una manera més acurada, i no el fet d'enviar un xec a un dirigent d'un país, que potser, el desviï cap a un altre país, precisament més occidental que el seu. Això ja no passa tant, i espero que amb els

diners que envia Andorra estic segur que no passa.

Per tant, sembla que no són solament bones intencions les nostres. Està demostrat que en tots els anys que ho hem anat fent, es tracta d'una qüestió de quantitat i d'oportunitat per fer-ho, i amb això seguirem discutint, però no massa, perquè em sembla que sobre el fons estem d'acord, sobre la forma i sobre les quantitats a emprar, i per això, sí, que he de dir que prefereixo que aquest pressupost sigui aprovat així, i així ho ha demanat el Grup Parlamentari, i creiem que la ministra de Salut i Benestar ho pensa igualment. Estem fent una reestructuració del ministeri important que permetrà, *inclús*, arribar més a prop de les pròpies entitats i dels projectes concrets que es fan en molts països tercers, i Andorra podria, perfectament, dedicar-se d'una manera molt particular en alguns llocs determinats, sabent que això serà injust pels altres, però és l'única manera. D'aquesta manera es podria realment tenir resultats com ja s'estan tenint. Aquesta és la nostra intenció, en tot cas.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Demòcrata cap intervenció?

Pel Grup Lliberal?

Sr. Emili Prats té la paraula.

El M. I. Sr. Emili Prats:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari que dona suport al Govern creu en una participació activa de les organitzacions no governamentals per aconseguir una societat més solidària. El rol de les administracions és clau per afavorir el treball d'aquestes ONG's, i per donar-los finançament. I, també creiem en la necessitat d'oferir ajuda directa al desenvolupament mitjançant els organismes internacionals.

El Grup Parlamentari Lliberal dona suport a aquests pressupostos perquè entenem que continuen en la línia decisiva d'ajudes socials amb la que ens vam comprometre amb els electors durant les darreres eleccions generals, donant resposta, tant a les necessitats internes del nostre país, com a les necessitats que, per raons de solidaritat humanitària, volem aportar

més enllà de les nostres fronteres. Però, la participació dels governs no és l'única participació necessària, sinó que ens cal una participació molt activa també de la societat civil. Podem enorgullir-nos de la solidaritat del poble andorrà, i nosaltres treballarem perquè el Govern continuï actuant en la lluita contra les desigualtats socials internes, però, també dins dels nostres mitjans a l'exterior de les nostres fronteres.

Els membres del Grup Parlamentari Lliberal som molt sensibles al rol que realitzen les ONG's de forma totalment altruista, i de la necessitat d'incrementar les dotacions del Govern pels seus projectes. Tanmateix, tal com vam explicar durant la Comissió Legislativa de Finances no podem donar suport a les esmenes presentades pel Grup Socialdemòcrata, ja que per un costat valorem positivament l'esforç realitzat en matèria social pel Govern incrementant sensiblement els capítols escaients, però per altra banda, la votació a favor de les esmenes tindria per efecte una forta limitació a l'acció del Govern al retallar sensiblement les partides corresponents a treballs realitzats per altres empreses, és a dir, que per raons diverses el Govern no pot assumir amb les seves infraestructures pròpies.

Rebutjarem, doncs, les esmenes presentades pel Grup Socialdemòcrata, perquè tal com s'han plantejat van en perjudici dels recursos destinats en el pressupost del 2002 i als projectes concrets dels ministeris.

Tanmateix, el Grup Parlamentari Lliberal demanem al Govern continuar esforçant-se en la línia actual per superar les dotacions actuals i assolir progressivament un import superior al 0,7% del pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sí, Sr. Esteve López, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné coincideixo amb vostè pràcticament amb tot el que ha dit. Realment, una vegada més, ens demostra que té unes paraules magnífiques. Llàstima que els fets no acompanyin. Les paraules del discurs, és que hi

coincideixo amb vostè, totalment. Ara, hi ha una precisió que li voldria fer. Miri, vostè ens diu que el plantejament del Govern és d'arribar al 0,7% al final de la legislatura. Clar, jo entenc que per arribar-hi seria bo, seria convenient de començar a caminar en aquesta direcció. És cert que aquest any, el pressupost 2002, la partida destinada a ajuda internacional augmenta de forma notòria, un 10% en relació a l'any passat. Ara, Sr. Forné, no és menys cert que amb dades a la mà, vostè en té i jo també, l'any 1997 els pressupostos destinaven un 0,4% del total a l'ajuda internacional, i que a l'any 2002, destinen un 0,26%. En conseqüència, si volem caminar cap a arribar al 0,7%, probablement haurem d'invertir, haurem de canviar la tendència, perquè sinó difícilment hi arribarem.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, també havia demanat la paraula pel Grup Socialdemòcrata el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

No, és que he quedat una mica bocabadat quan escoltava el portaveu del Grup Lliberal, perquè si l'he escoltat bé, diu que van explicar davant de la Comissió Legislativa de Finances, els seus arguments per refusar la nostra esmena. O potser hi van haver dues comissions de finances, i en aquesta nosaltres no hi vam assistir. La que vam tenir el brevíssim plaer d'assistir i de participar, no vam sentir cap mena d'argument, com no fos el de passar l'anivelladora per damunt de l'esquena.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Dallerès també haviu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

És amb aquesta mania que té el Sr. cap de Govern d'anar a buscar les xifres, i les ha anat a buscar l'any 1994. Curiosament, trobo que només ha fallat en una cosa, diu: l'any 1994 hi havia tant; al 1995, tant; al 1997, tant; després, efectivament hi ha un estancament, i passa alguna cosa. Només s'ha descuidat de dir a veure quins eren els programes, i potser em

tocarà donar la raó, *inclús*, a la ministra de Finances a una cosa que abans no li he donat. No ens ha dit quins eren els programes que s'havien començat abans de l'any 1994, que es van anar continuant, perquè s'havien iniciat, i quina quantitat representava. I a partir d'un cert moment, efectivament, no hi eren.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

El Govern?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Són precisions importants, perquè *inclús* abans no les he llegit bé les dades, però quan va baixar -com vostè ha dit molt bé, Sr. López- és a dir que va pujar fins al 44% del pressupost l'any 1997, la quantitat absoluta dedicada era inferior a les posteriors. El problema és que el pressupost va baixar. La proporció va ser més gran, perquè el pressupost havia baixat. Però les xifres absolutes són: l'any 1994, 18 milions utilitzats com a projectes, dels quals 15 milions per a ajudes a països en vies de desenvolupament, i per a convenis de col·laboració, 3 milions. Això és el que hi havia. L'any 1995, si fa o no fa igual: 15 milions, també, per a països de desenvolupament i tretze i mig per a convenis de col·laboració, i després, entra ja al Consell d'Europa, 65 milions l'ONU... perdó l'ONU, primer l'ONU, és clar, l'any 1996, i 29 en conjunt amb els mateixos dos paràmetres que he dit abans. Llavors les xifres totals eren: 18 milions el 1994; 28 milions el 1995; 94 milions el 1996, primer pressupost fet pels liberals; 125 milions el 1997, d'un any a l'altre aquí els augments eren importants; 131 milions, és va estabilitzar, es va estancar, és veritat; 132 l'any 2000; 123 milions l'any 2001; i 134 milions l'any 2002. Les diferències, a vegades, es deuen a segons quins projectes siguin aprovats, segons el que demanen a les Nacions Unides, o al Consell d'Europa. I és aquest el capítol que, probablement, varia més. Els capítols propis de decisió, tots són de decisió perquè com he dit són voluntaris, els capítols de decisió interna són els que són més regulars i són els que poden pujar per decisió, política nostra, cada vegada més. Aquesta és la

realitat dels números que li passaré en aquesta llista, a vostè i al Sr. Dallerès.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Cap altra intervenció?

Per tant, doncs, procedirem a la votació de les esmenes que s'han reservat de forma agrupada, Sr. Esteve López?

Sí?...

Bé, doncs, sí és sí a les esmenes, i no és no a les esmenes, i doncs, aprovació dels conceptes 492 Departament de Benestar, i 492 Departament d'Afers Exteriors, tal com han sortit de la Comissió.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Olga Forné Angrill : Sí
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Marcel Llovera :

Vots positius: 11; vots negatius: 17.

El M. I. Sr. Síndic General:

No: 16? Em sembla que és 16. Si, confirmeu, falta una consellera.

Doncs, vots sí: 11; vots no: 16.

Doncs, a la vista del resultat de la votació, queden desestimades les esmenes, i es mantenen els conceptes tal com han sortit de la Comissió.

Passem a l'última i vuitena reserva d'esmena, al debat i a la votació, presentada pel Sr. Jordi Mas Torres, del Grup Parlamentari Demòcrata, que correspon a la número 16 de l'Informe de la ponència. Té la paraula el Sr. Jordi Mas Torres.

El M. I. Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Demòcrata debatuda en la darrera sessió del Ple del Consell General, estava motivada per les diferències del Projecte de llei del pressupost amb el nostre programa electoral.

Al mateix moment de l'esmena a la totalitat, vam presentar set esmenes parcials a fi de crear debat en el si de la Comissió Legislativa Permanent de Finances, de les quals una va ser aprovada i una altra va ser consensuada o transaccionada, i les altres van ser refusades.

Lamentem, però, que en el si de la Comissió no hi hagués el debat pertinent, i per aquest motiu hem presentat una reserva d'esmena. La primera -la número 16 de l'Informe de la ponència- sobre el programa 5122 del projecte 1999-000000003, amb el nom de "vial enllaç Santa Coloma-La Magineda".

La motivació a l'esmena presentada, es basa en la consideració de la continuació del tram de carretera com a carretera secundària número 100. La competència de la construcció de carreteres secundàries d'acord amb la Llei qualificada de delimitació de competències correspon als comuns, article 4, punt 9, que diu textualment: "Són competència dels comuns: ... la construcció i millora de les vies públiques

urbanes, carreteres secundàries, camins comunals de muntanya, places, jardins, aparcaments i estacionaments..."

És cert, i en tenim la convicció que es tracta d'una obra necessària i important, però convindria prèviament adaptar-se a la legislació vigent perquè dins del territori andorrà hi ha altres infraestructures que podrien estar qualificades d'interès nacional, i, per tant, aquesta consideració mai pot significar una excepció a la norma.

Això vol dir que una vegada més el Govern no ha fet els seus deures, i abans d'arribar a aquesta situació hagués hagut de presentar en aquesta Cambra la requalificació de les carreteres a fi d'adaptar-se a la legislació vigent -com hem dit-, i en el cas concret a la Llei qualificada de delimitació de competències.

Tampoc és la primera vegada que en aquesta Cambra es presenta i es debat una esmena d'aquesta naturalesa, i a més a més, o més concretament, en el mateix tram de carretera, presentada en un cert moment per aleshores Agrupament Canillo-La Massana.

Paradoxalment alguns membres de la majoria actual van votar a favor de la reserva d'esmena, i esperem que avui, seguint amb la mateixa coherència, votin a favor de la iniciativa plantejada pel nostre Grup Parlamentari.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Abans de passar a la intervenció dels grups parlamentaris, el Govern vol intervenir?

Sí?

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Per començar em sembla que estem parlant de coses diferents vostè i nosaltres. Vostè em parla de la carretera secundària número 100. Aquesta carretera està definida en l'ordenació número 1 del 16 de juny del 1978, modificada el 13 de juliol del 1990, i publicada al BOPA número 21 del 21 de juliol del 1990, de la forma següent: "número 100 -com vostè ens ha dit- carretera Santa Coloma-Carretera Engolasters (Av. de Salou, Av. Tarragona i carretera de l'Obac)". No obstant això, el tram que es pressuposta ja des de l'exercici 1999, és una actuació que comença

en el pont de Santa Coloma i finalitza en el Pont de la Margineda. Per tant, el tram de carretera que es vol construir, és un nou vial.

El Govern està efectuant actuacions a fi de millorar les condicions de circulació de la xarxa viària de la seva competència. L'augment del trànsit provoca la progressiva congestió de les carreteres existents. En aquest sentit volia assenyalar que la intensitat mitjana diària de la carretera general 1, per l'avinguda d'Enclar és de 25.000 vehicles al dia durant l'hivern, i de 34.000 al dia durant l'estiu, arribant en hores punta a valors de saturació.

Per aquest motiu el Govern troba imprescindible l'obertura de nous vials d'interès nacional. Amb aquesta finalitat s'han efectuat, i s'estan realitzant actuacions com la desviació d'Encamp, el desdoblament de la carretera general 3, túnel del Grau de la Sabata.

Aquestes actuacions han estat denominades i aprovades en els pressupostos anteriors com a desviaments i com a desdoblaments. Ara bé, el vial Santa Coloma-la Margineda que en el Projecte de pressupost es troba en el programa altres vies, és una actuació específica, i molt necessària per a tot el país i especialment per la Parròquia d'Andorra la Vella. I es pot considerar com una part del futur desviament entre la cruïlla carretera d'Engolasters amb la carretera general número 2, Santa Coloma, o com a desdoblament de la carretera general número 1 i 2 en aquest tram.

El Govern, presentem aquesta partida pressupostària com una actuació per a l'interès general, amb l'objectiu principal de donar respostes a les preocupacions dels nostres ciutadans, quant a les retencions diàries en aquest punt de la xarxa viària del país d'entrada a la parròquia d'Andorra la Vella.

Sobre la qualificació del nou vial, al nostre entendre, doncs, li respondrem que l'única qualificació que es podrà tenir serà la de carretera general en l'actualitat. És un fet que haurem de portar el debat de requalificació de carreteres davant d'aquesta Cambra. Actualment en el desenvolupament reglamentari de la llei d'ordenació del territori en el seu Reglament d'urbanització, definirà les diferències entre vies interurbanes, urbanes, carreteres, etc. El Ministeri, en aquest moment, està portant a terme l'actualització del pla de carreteres, i redacta les necessitats d'infraestructures viàries dels propers 25 anys. Aquestes necessitats estaran incloses en el pla

d'ordenació i urbanisme parroquial, segons l'article 13 de la Llei d'ordenació del territori i urbanisme.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris. Pel Grup Socialdemòcrata intervé el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, primer com que aquí també hem sentit, ara, arguments que no es van poder sentir en la fulgurant reunió de la Comissió de Finances, el primer que hem de dir és que no dubto, i que no dubti el Sr. ministre que tots els grups d'aquesta Cambra, i per tant tots els consellers generals estem totalment d'acord en què s'obrin noves vies, i que s'aconsegueixi eliminar al màxim els embussos. La discussió de l'esmena a la qual vam donar suport en Comissió i que també donarem suport, avui, en la seva reserva, va ser fulgurant, però va anar en una altra línia. Va anar una mica en la línia de saber si la Constitució i la Llei de delimitació de competències i altres lleis que se'n deriven de la mateixa, doncs, les hem de complir o no les hem de complir.

És a dir, el debat de requalificacions, això sí que els consellers del Grup Parlamentari Lliberal en les seves telegràfiques explicacions ens ho van dir: "O, no és que ja es canviarà, ja es requalificarà després, ja farem un arranjament després". Això no ho van dir ells, els ho dic jo. És la meua traducció de les poques paraules que vaig escoltar. Miri, això no creiem que s'hagi de fer així, i per tant, nosaltres vam donar suport a l'esmena del Grup Demòcrata, perquè si aquesta és una secundària, doncs, no correspon al Govern de fer-la. Si no ho és, s'havia d'haver explicat, i ens ho havien d'haver explicat més tant en la memòria del pressupost com en la fulgurant discussió de l'esmena en la Comissió, en la qual, insisteixo, que no se'ns va pas dir això, i a partir d'aquí potser hauríem hagut de reconsiderar el nostre vot. Però, com que això va anar com va anar, i la llei i la Constitució diuen el que diuen, fins que no es provi el contrari, i perquè el dia de demà quan haguem d'examinar altres vials de flux atípic en altres parròquies sota pressupost del Govern, quan es tracta de vies ostensiblement parroquials, no

se'ns pugui dir que hi ha precedents. Nosaltres no podem donar suport a una intervenció com aquesta, si no té el suport legal corresponent. Per tant, votarem l'esmena del Grup Demòcrata. Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Emili Prats, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Emili Prats:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena número 16 de l'informe del ponent i esmena cinquena presentada pel Grup Demòcrata és una esmena en relació amb el Projecte de pressupost de despeses.

El Grup Lliberal, sensibles als problemes de trànsit del nostre país, donarà suport al Govern sobre la partida específica de l'actuació que comença en el pont de Santa Coloma i finalitza en el pont de la Margineda. Aquest punt de la xarxa viària d'entrada a la parròquia d'Andorra la Vella és, efectivament, un dels punts negres de la nostra xarxa viària i cal que s'hi donin respostes.

La xarxa viària de carreteres generals necessita la creació de nous eixos, vials d'interès nacional que permetin millorar la gestió del trànsit i la comunicació entre parròquies. Entenem, doncs, que la creació d'aquest nou vial, que per motius circumstancials enllaçarà amb un vial secundari, està destinat a integrar-se dins de la xarxa de carreteres generals d'Andorra.

Nosaltres considerem, doncs, que aquest vial és sense cap mena de dubte un projecte d'interès nacional, i votarem en contra de l'esmena presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jordi Mas, pel Grup Demòcrata, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Un parell de consideracions. A veure, si m'han entès bé, el Grup Demòcrata ja ha manifestat que constatarem, i efectivament s'havíem que

era una obra d'interès important i d'interès nacional, i per tant no m'allargaré més referent al que ha dit el Sr. ministre, i en el que ha dit el representant del Grup Lliberal. És una obra important, però això no priva que respectem la llei, i respectem el tràmit. No és la primera vegada que se'n parla en aquesta Cambra, ja ho he dit anteriorment, i estic parlant del mateix tram de carreteres, Sr. ministre, ni que vostè em digui que és una part que va del pont de Santa Coloma al pont de la Margineda, però si miren al Ministeri, això ve del pla viari i de la xarxa nous vials que era molt anterior a les requalificacions de carreteres, i per tant, s'ha de matisar i s'ha de precisar quina és aquesta nova qualificació.

Aquest matí, repassant les actes per saber el funcionament d'aquests nous debats de pressupost, també he trobat en un debat, precisament l'any 1996-1997, que es parlava de la carretera secundària número 100 d'Andorra la Vella. En aquell moment era un problema puntual, el famós anomenat triangle de les bermudes, que molts de vostès aquí recorden, i aquí, les paraules del cap de Govern quan va dir que es presentaria aquí mateix una requalificació d'aquestes carreteres en aquest sentit.

Nosaltres, ens referim a aquesta esmena perquè val la pena precisar la legislació, i precisar el marc jurídic d'aquestes actuacions. Perquè com hem dit, hi ha altres infraestructures en altres parròquies com aparcaments, ponts, altres carreteres secundàries que poden ser tant o més d'interès nacional, i ens podem trobar amb el problema que algunes parròquies sigui el Govern que les financii, i algunes altres parròquies hagin de ser, d'acord amb la Llei de competències, els comuns que les financii.

Per això, la nostra esmena, i la nostra voluntat de voler clarificar aquesta situació. Ja sabem que Andorra la Vella no té moltes carreteres secundàries, però Andorra la Vella és la capital, i és el lloc on conflueix tota la circulació de totes les parròquies. Per tant, estem tots afectats, tot el país està afectat per allò que es pugui fer, tant a Andorra la Vella com en les altres parròquies.

Res més, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sí, Sr. Antoni Martí, pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, el Sr. Jordi Mas ha fet la seva intervenció recordant, ja, temps passats que això, semblava que solament ho fes jo amb el Sr. Jaume Bartumeu, i ha baixat fins a Canillo i la Massana. I deia, doncs, que alguns consellers, i suposo que jo en faig part, vam votar una esmena, o una reserva d'esmena amb el sentit contrari del que farem avui, o el que faré jo avui.

Miri, la veritat és que, un... fa molts anys d'això, un té més experiència, segurament ara en tinc bastanta més, i bastanta més seguretat, i a demés rectificar és una cosa que ens passa a tots. Però rectificar, també, li hauria de passar al Partit Demòcrata, perquè tinc un document firmat per l'actual president del Partit Demòcrata, Sr. Lluís Viu, que havia estat cònsol d'Andorra la Vella, i que demana justament que es faci aquest vial, i que aquest vial sigui una carretera general i no secundària. Per tant, la coherència també hauria d'estar de l'altre costat, i per tant li torno la pilota en aquest sentit. Però, aquesta coherència també va més enllà, i en tot cas, hauria d'anar, també, amb el Sr. Jaume Bartumeu. Si recordo bé, encara que hagi tingut molts companys de viatge, i molt diferenciats, i molts avui dia estan en altres partits, aquest també era un company de viatge, quan l'any 1995 va demanar que la carretera, aquest desdoblament fos carretera general. Però, ja se sap que en la vida del Sr. Jaume Bartumeu, avui ets amic i demà no, i aleshores els teus discursos van segons com convingui.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Jaume Bartumeu, per al·lusions?

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. Martí, jo he dit al Sr. ministre que estàvem a favor de les noves vies, i per tant, també d'aquesta. No hi ha cap canvi aquí.

Li he dit que hi havia una Constitució i una Llei, i que per fer això, el primer que s'havia de fer és el que ara, aquí, el Sr. Jordi Mas li recordava al Sr. cap de Govern. Declarin que allò serà carretera nacional, i a partir d'aquí estarem complint la llei. El problema és que la Constitució, n'hi ha que la van votar i ens la

creiem, i n'hi ha que no sé si la van votar, però que efectivament s'estira i s'arronsa.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Mas, per al·lusió, voleu intervenir?

Sí?

El M. I. Sr. Jordi Mas:

Sí, únicament per al·lusió, i ja s'ha contestat pràcticament en part. A veure, el cònsol d'Andorra, en aquell moment va fer aquesta petició, i sé que no és l'únic cònsol que pugui demanar una requalificació de carreteres. Per tant, això demostra que hi ha una necessitat acusant, i per tant el Govern hauria de prendre una mica més de cartes en l'assumpte per poder donar solució a aquests problemes.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, el Sr. cap de Govern havia demanat la paraula, i després el Sr. Antoni Martí.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo avui vull tornar a aquesta carretera, però, no vull deixar de parlar de la Constitució, ja que en parla el Sr. Bartumeu. I n'ha parlat ara últimament, dient si no sap si la vam votar. Jo no cal que li digui si la vaig votar o no, és la meva convicció. Però em sembla que va quedar clar que, sí, que la vaig votar, i positivament. Però, aquesta no és la qüestió. Aquí, no estem parlant de res de la Constitució, ni d'incomplir-la en cap cas. Estem parlant d'un nou vial que no existeix, i que està projectat només com a projecte. L'any 1999, i abans quan es va fer el conveni amb Casa Molines per la part des del pont de la Margineda fins al pont del Restaurant Poblado, i el que fem ara, és afegir-hi... el que falta és el pont del Poblado fins al pont de Santa Coloma. La carretera nacional 100... perdó secundària 100, arriba a Santa Coloma. I això és una desviació que s'hauria de dir la desviació de Santa Coloma, si volem ser correctes, perquè igualment s'ha fet a Encamp, igualment es va fer en el seu dia, fa molt més temps a Ordino, es va fer fins i tot a Sant Julià en el seu temps, temps de Consell General i comuns, només, sense existència del Govern. Igual s'ha fet amb el vial de Caldea, per

entendre's, i amb totes les seves derivacions com el Consell d'Europa, i tots aquests vials nous que no existien, no estaven qualificats ni a la Constitució -lògicament, només faltaria- ni a cap llei que digués que allò era una mena de vial. El que, sí, que diu la Llei de competències és que els nous vials interparroquials i de comunicació entre parròquies són competència del Govern. I és el que estem fent. Estem fent la millora d'un tram molt conflictiu amb una sola via, que és el pas del poble de Santa Coloma, igual com es va fer amb projectes que vam heretar nosaltres amb el desviament d'Encamp, igual com es deurà fer, també, i es podrà fer, espero, amb el segon desviament de Sant Julià. Per tant, no estem incomplint la Constitució ni cap llei amb aquesta no qualificació. No cal requalificar una cosa que no existia.

Ara, la continuació de la carretera 100, avinguda de l'Obac, etc., amb coherència amb el que es va fer a la part d'Escaldes, perquè l'avinguda de l'Obac d'Escaldes, la va fer el Govern. La coherència més elemental, i sembla que estem tots d'acord aquí, és que el dia que es porti al Consell General, s'inclourà, no solament el que fem ara, ja, com a nou vial, sinó també, la carretera nacional 100, tota la continuació, inclosa el triangle de les bermudes, que abans ha citat el Sr. Mas, i fins arribar a Engolasters.

Em sembla que és aquesta la lògica més elemental, i hi estem d'acord. Ara, això s'haurà de fer amb el que existeix i amb el que existirà en aquell moment. El vial que fem ara no existeix, és nou, i pensem que és una obligació fer-lo. I em fa l'efecte que en el pressupost, tot plegat, anirà més enllà dels 2.000 milions de pessetes, que són imprescindibles no solament per Andorra la Vella i Escaldes. Ho ha dit molt bé el Sr. Mas, Andorra i Escaldes tenen la confluència de totes les altres valls del país, però és que pujar de Sant Julià a Andorra, saben els de Sant Julià la dificultat que hi ha, i tornar-hi a baixar també. I saben els d'Andorra la Vella i de la resta de les parròquies, la dificultat de travessar Santa Coloma molts dies, després de travessar Sant Julià.

Això és el que està fent el Govern. Em sembla que no incomplim, en cap moment, ni la Constitució ni les lleis de competències.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Antoni Martí, havíeu demanat la paraula per al·lusió suposo.

El M. I. Sr. Antoni Martí:

La meua intervenció era la intervenció, perquè jo sé que el Sr. Jordi Mas estava ben assessorat, justament pel Sr. Pepito Garrallà, recordant allò, i per tant, únicament Sr. Garrallà... li dóna el Sr. Garrallà. I en definitiva, simplement fer aquest recordatori, però, sense cap maldat, i en tot cas, em quedo amb les paraules del Sr. Jordi Mas, que, aquí, estem tots d'acord no solament per aquest vial, sinó per altres vials, que s'hauran d'agafar decisions, i n'hem parlat moltes vegades. Ja se'n parlava quan el Sr. Josep Garrallà era ministre d'ordenament del territori, se n'està parlant, és un tema recurrent, i que hem d'afrontar, però no únicament afrontar-lo mitjançant una requalificació de carreteres, sinó, també, amb el desplegament reglamentari de la llei del sòl, llarguissimament recolzada pel Partit Socialdemòcrata. I si se'm permet una petita broma, m'ha agradat molt la seva contesta Sr. Jordi Mas, perquè em sembla que és productiva, a més de constructiva, i no s'ho agafi malament Sr. Jaume Bartumeu, avui li ha faltat una mica de cintura.

Gràcies

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu havíeu demanat la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí Sr. síndic, gràcies, no per contestar al Sr. Antoni Martí, sinó per contestar al Sr. cap de Govern. A veure, torno a dir, deurà ser la tercera vegada que nosaltres estem a favor d'aquest vial, i d'aquesta carretera. El que passa és que l'explicació del Sr. cap de Govern és tan enrevessada que ens podria fer desorientar del que aquí estem discutint, almenys el Grup Socialdemòcrata. Estem discutint que si hi ha uns textos, si hi ha unes normes legals, s'han de complir. I el vial de l'Obac del qual vostè ens ha parlat és de molt abans de la Constitució i, per tant, de molt abans de la Llei de delimitació de competències. És a dir, vostè em diu: "és que vostè treu aquí la Constitució que no ve a "cuento". I tant que ve a "cuento". Al costat de la Constitució es van fer unes lleis que les hauríem de mirar de complir. Aleshores diu que no s'ha de fer res. Jo penso que sí. Jo crec que el Govern ha de fer un decret, que nosaltres li aplaudirem, declarant que es volen fer una sèrie

de carreteres o de desdoblaments com és aquest.

És més, avui ja no és aquí, però, un dels ministres que em consta, perquè a més a més ens havia informat amplament, que va negociar i que va aconseguir aquest acord amb Casa Molines, que és el Sr. Lluís Montanya. Jo el vaig felicitar públicament i en privat, repetidíssimes vegades sobre aquesta negociació i sobre aquest vial.

Per tant, no emboliquem, aquí, que si estem en contra, i que si canviem cap aquí o cap allà. No hem canviat res. L'únic que demanem és que es facin les coses com s'han de fer. Per tant, el dia que surti aquest butlletí, al BOPA, declarant el que ha de declarar, nosaltres farem declaracions públiques des de la nostra modesta oposició, aplaudint el que ja vam aplaudir del ministre Lluís Montanya.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Josep Garrallà heu demanat la paraula per al·lusió suposo.

El M. I. Sr. Josep Garrallà:

Molt breument, jo només demanaria que es posés d'acord el Govern amb el Grup Parlamentari, perquè el portaveu del Grup Parlamentari reconeix que realment és una carretera que està destinada a ser una carretera nacional des de la Margineda fins on arribi. En canvi, el Sr. Forné diu que no, que només és un desviament. Poseu-vos d'acord, aleshores sabrem realment si és un desviament o no és un desviament.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap altra...

Sí, Sr. ministre teniu la paraula pel Govern.

El M. I. Sr. Jordi Serra:

Una mica pel que ha dit el Sr. Jaume Bartumeu. Escolti Sr. Bartumeu, aquí ho podem fer de dos maneres. Joestic d'acord amb vostè que el que hem de fer és posar-nos d'acord, i si aquesta carretera és una carretera nacional, doncs, ja ho diem d'un bon principi, és carretera nacional i fem les obres. Això es pot fer d'aquesta manera que diu vostè, però també es pot fer de la

manera que ho estem fent, que és de fer el vial que ja és un nou vial, per molt que surti al pla viari, és un nou vial. Doncs, no tenim classificació. I a partir d'aquí, com ja li he dit d'un bon principi, quan el tindrem acabat el podrem classificar, i com que l'haurem pagat nosaltres, com vostè diu, i segons la llei de competències, ens n'haurem de fer càrrec, doncs, serà carretera nacional.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap altra intervenció, procedirem a la votació de l'esmena reservada: sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena, i per tant, aprovació del programa 5122 del Ministeri d'Ordenament Territorial tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Patrick García Ricart : Sí
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : Sí
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : No
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : Sí
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : No
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No
 M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : No
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : No
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No
 M. I. Sra. Olga Forné Angrill : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El M. I. Sr. Marcel Llovera :

Vots positius: 11; vots negatius: 17.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena, per tant, es manté i s'aprova el programa tal com ha sortit de la Comissió.

Acabat, doncs, el debat i la votació de les reserves d'esmena, i abans de procedir a la votació de les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de cap reserva.

Alguna intervenció per part del Grup Demòcrata? Cap?

Per part del Grup Socialdemòcrata? Tampoc?

Pel Grup Lliberal? Tampoc?

Pel Govern? Tampoc?

Per tant, doncs, procedirem a la votació: sí és sí a totes les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserva d'esmena, i no és no a totes les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell : No
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Sí
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres : No
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Sí

M. I. Sr. Càndid Naudi Mora : Sí
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Sí
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell : Sí
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : Sí
 M. I. Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : Sí
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet : Sí
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany : Sí
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Sí
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Sí
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa : Sí
 M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre : No
 M. I. Sr. Jordi Daban Alsina : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sra. Olga Forné Angrill : No
 M. I. Sr. Patrick García Ricart : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Marcel Llovera :

Vots positius: 17; vots negatius: 11.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació declaro aprovat el Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2002, i atès que no s'hi ha formulat cap esmena ni cap observació, queda, també, aprovat per assentiment el pressupost del Consell General pel mateix exercici.

S'aixeca la sessió.

(Són les 17.50h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
 ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
 Subscripcions: Tel. 821234